

Bønnens og takkens vinge

Følgende brev fra Kjønnisjoner Samsets hustru var overskriften på et lite hefte som jeg fikk til jul. Det satte tanken på glid og blev mig virkelig til hjelp. Jeg blev minnet om Jonas i fiskens buk da han fra havdyppet kom Herren ihu og ropte om hjelp. Han blev klarsynt der nede i dypt og fikk se både de ugude-likes håpøshet og Herrens frelse. Da blev hjertet fylt med lovsang. Hjelpen utblev heller ikke. På Herrens bud måtte fisken gi avkall på sitt bytte.

Da Paulus og Silas ved midnattstider med en sår, blødende rygg og føttene i stokken sang Gud lovsanger, da svarte Gud dem en gang ved et sterkt jord-skjælv, slik at fengslets grunnvoller rystet og alle dører sprang op og alle lenker løstes.

1. 2. Kron. 20, 22 står det: «Straks de begynte med sine fryderop og lovsanger, lot Herren en flokk bakfra komme ove Ammons barn.» — Les kapitlet! Det har hatt meget å si for mig i denne tid. En dag jeg leste salm. 50, 23, blev det nytt og levende for mig dette at jeg ved takkelselse æret Gud. I 2. Kron. 20 ser vi at der var lovsang både for og efter seieren.

Men tilbake til det lille hefte. Der står om en flokk misjonærer som var i fangenskap — antagelig fra Peping, i boxer-oprøret 1900. En dag fant en av dem en såret fugl. Han tok den inn og pleide den. Men den ene vingen var og blev ubrukkelig. Dette blev en preken for dem. De hadde bedt natt og dag om utfrielse, — bønnevingen hadde vært i aktivitet hele tiden, — men takkens vinger var bundet — akkurat som den lille fuglen: den flakset og flakset med den ene vingen, men kom ikke til

Til misjonsvennene!

Da nu misjonær Heiga Lundebjørn akter å reise hjem etter ca. 9 års arbeid i Kina denne gang, og de for innkomne midler — kr. 1000.00 — er lite, vil jeg herigjennem få bevenne om å innsende et bidrag, så nødvendige belep for hjemreisen kan bli sendt snarest mulig.

Søster Lundebjørn har vært en trofast og opofrende arbeider i Herrens vagn. Hun trenger nu vennenes støtte. Med hilsen til misjonsvenner.

J. Lind, Moss.

Det er en oppriktig glede å få gi ovenstående opprop vår anbefaling. Søster Lundebjørn er en trofast sjel og en tro arbeider der hvor Gud har satt henne. Hun er av «de stille» når det gjelder henne selv, men hun har ofret meget for å bringe evangeliet til kineserne. La henne nu få et bevis på at vennene setter pris på hennes trofaste, uegennyttige og opofrende arbeide ved å sende sine belep snarest mulig.

Adressen er bare:
Jul O. Lind, Moss.

Red.

hilsener, — må visst nevne et par. En fra nabo-misjonen led slik: «Vi hadde faste og bønn for Samset søndag før jul. Vi tror at Gud hører våre bønner. Vi vil være stille og vente på ham.»

En annen: «Mine ønsker for dig og dine sender jeg veien om Guds nådetrone. Må så dere få opieve bønnhørelsen!» Es. 49, 8.

Så vil jeg gjerne si hjertelig takk for trofast forbønn.

Laohokov 9. januar.

Eders i tjenesten

Karoline Samset,
i «Utsyn».

Luthers rim om bibelen

Hvor huset ingen bibel har, der trenger satan inn så snar, der allting ser helt mislig ut, så skynd dig, skynd dig kjære venn, og gi den blanke krone hen. En bibel kjøp! Hver morgengry når dagen rinner op på ny, i boken les, med ivrig sinn, i dens dype mening inn. Bring alltid nye skatter frem, Gjør bibelen til ditt rette hjem, et åndens hjem, hvor du kan bo, en borg, et bolværk om din tro. Og flett dig her med kyndig sans av skjønn bibelsprog en krans. La disse blomster lyse så at hver kan fatte og forstå at Herrens ord til hver en tid ditt banner er i livets strid.

„Skal jag nødgas ensam komma?“

Denne setning av en svensk sang grep mig sterk under mitt besøk i en av våre byer siste høst. Jeg hadde talt en aften om vårt arbeid som Guds høstfolk, og var selv sterkt grepet av budskapet. Dagen efter var jeg til middag hos noen av vennene og fant da hos dem den svenske sangen som inneholdt setningen som er nevnt ovenfor. Siden led disse ord for mig uavbrutt i flere dager, og rett som det er griper det mig igjen: «Skal jag nødgas ensam komma?»

Det er alvorlig å være en kristen. Det innebærer ikke så lite ansvar. Menneskene jager mot den evige fortapelse, og vi er satt til å redde dem.

Det virker meget nedstemmende å se hvor lite syn mange frelste har på denne oppgave. De er kun innstilt for sin egen oppbyggelse; vil selv nyte så meget som mulig, og glemmer helt den ufredste. Man frydes over selv å ha oplevet frelsen; og skulde budskapet en aften gå til de ufredste, er de meget misfornøid.

Så sier de at de ingen ting fikk av møtet, og derfor var det ingen ting det hele. Imens kan predikanten gå fra møtet med fryd i sin sjel, fullt viss over å ha håret frem et budskap ifra Gud. Og skulde det hende at han en aften påpekte nødvendigheten av å gjøre noe for å vinne sjeler, får han snart høre at han fremdeles lever i trelldommen. Om sig selv mener de at de har et langt større og mere utvidet syn enn som så. De sjeler som skal frelses skal Gud greie med.

Men er dette Guds mening og ønske med vårt liv som kristne? Består det bare i høistemt halelujasang uten det minste ansvar? Nei og atter nei! Vi er reddet for å redde andre, og skriften sier: Redd de som hentes til døden, og de som vakler hen for å drepes måtte du dog holde dem tilbake.

Det er nødvendig å være sjelevinner. Først og fremst fordi at Jesus selv har sagt vi skal være det. Det var til denne oppgave disiplene skulde få kraft. Dessuten lærer apostlene oss at det er en absolutt hovedting å vinne sjeler. Det er også nødvendig for forsamlingens fremgang og åndelige sundhet. Om ikke nye sjeler legges til vil den snart forsvinne. Noen av de gamle dør; andre flytter og så står snart lokalet tomt. Alt det onde holdes også borte når man er optatt med dette redningsarbeid.

Det er derfor nødvendig at hele forsamlingen blir innstilt for dette. Under helhjertet over-

givelse til Gud, helt åpne for åndens virke, og under megen bønn til Gud vil det lykkes.

Gud vil også at vi enkeltvis skal bli sjelevinnere som tar sikte på den ene. Det er forresten helt umulig å være en sann Kristi etterfølger uten at det blir en hertesak for oss å vinne sjeler. Hverken en fin forsamling eller et godt søkenskensfund kan tilfredsstille en sann kristen. Sjele må frelses.

Paulus hadde et meget utvidet syn på dette og var sterkt grepet. Han gikk så langt som vel intet menneske har gått enda.

Det er verdt å legge merke til hans vidnesbyrd: «Jeg sier sandhet i Kristus jeg lyver ikke da min samvittighet vidner med mig i den Helligånd, at jeg har en stor sorg og en uavdelig gjemmelise i mitt hjerte; for jeg vilde ønske å jeg selv var forbannet bort fra Kristus for mine brødre, mine frender etter kjødet.» (Rom. 9, 1—3). Om jeg enn er fri for alle har jeg dog gjort mig til tjener for alle for å vinne de fleste. Jeg er bleven som en jøde for jødene for å vinne jøder, for dem som er under loven, som en der er under loven, om jeg enn ikke selv er under loven. Som dem som er uten lov er jeg bleven som en der er uten lov — om jeg enn ikke er lovløs for Gud, men lovbunden for Kristus — for å vinne dem som er uten lov. For de skropelige er jeg bleven skropelig, for å vinne de skropelige. For dem alle er jeg bleven alt for alle tilfeller å frelse noen.» (1. Kor. 9, 19—22.)

Et hvert menneske som er Gudhengivent og som får den rette utvikling, vil uvilkårlig bli grepet på samme måte. Man kan ikke leve et våkent kristenliv uten samtidig å ha et åpent øie for den ufredstes endelighet, og ha nød for deres frelse. Man kan ikke tenke på lidsjøen og den evige fortapelse uten at ens hele indre vander sig i smerte. Man vil da gripes av en intens trang til å redde flest mulig. Man vil bli en lidenskapelig sjelevinner.

Vi skal alle åpenbares for Kristi domstol å få lønn for vår gjerning på jorden. For en alvorsdag. A hvor mange skal komme tomhendte, uten en eneste sjel som de har reddet, og vunnet for Kristus. Gud gi at alle var grepet av dette spørsmål idag: «Skal jag nødgas ensam komma?»

Ruben Dammen.

De to beste i sitt slags!

A.S.O.G. FJELDFHIM, Bergen

rensede dig ren i sitt blod. Når det så er rent, flytter han inn og overtar regjeringen. Da er det ikke lenger du som regjerer. Heller ikke denne verdens fyrste, djevelen, men Kristus Guds sønn. Når så Guds sønn regjerer, så er jo riket hans. Den norske konge regjerer vel ikke i Sverige? Nei, regjerer i sitt eget land og rike, Norge. Så og Kongernes Konge. Han regjerer bare i sitt rike. Når han regjerer i dig så er jo riket kommet som du bad om og der hersker fred i dig. Skulde det nu være, at nogen av dere som lese dette fremdeles ber denne bønn uten å ha fått den besvart, så undersek da om kongens bolig er rensed så han kan flytte inn. Opdager du noget, så jag denne verdens fyrste på dør og få hjertet rensed i lammets blod, så vil fredsfyrsten flytte inn og all ufred utelukkes, først fra de enkelte hute, så fra hjemmet, fra byen, fra bygda, fra landet. Ja, fra hele verden. Guds rike er kommet og vi trenger hverken Folkeforbund, lover eller fredstraktater mere; for fredsfyrsten har sluttet pakt med den enkelte. Da vil verden som før gjenløse krigshyl, gjenyde av Guds rikes borgeres lovsang, som lyder: «Halleluja! for Gud Herren den allmektige er blitt konge. Halleluja! Frelsen og æren og makten tilhører vår Gud i all evighet.» Amen!

Karl M. Risvik.

For dit åsyn

Innsent av O. Karlsen.

«Herre, for ditt syn er all min lengsel (begjæring — gml. overs.) og mitt sukk — ikke skjult for dig.» Ps. 38, 10.

Hvor godt at vår trofaste, himmelske far vet om alt! — Hvor godt når sjelen har lært å gå til ham med alt! «Jeg utøser min sorg for hans åsyn.» «Utøser eders hjertes for hans åsyn!» Ps. 142, 2-3; 62, 9. Hvor forstendig!

Mennesker kan misforstå oss og misbruke vår fortrolighet, men det gjør han aldri. Han tilfredsstiller vår sjels og vår ånds innerste lengsel og behov. Han beier sig til oss. Gud være lov! Ps. 116. Han har et hjerte som ømmer sig for oss — mere enn noen mor for sitt svakeste barn. Guds kjærlighet i Kristus Jesus, vår frelser og Herre, er vårt faste hvilepunkt. Han elsker oss som han elsker sin egen sønn, halleluja! Johs. 17, 22-26.

«Alle mine motstandere er for ditt åsyn.» Ps. 69, 20. Motstanderne er mange — spesielt mot dem som har Kristus i sig. Satan hater «Jesusbarnet». Han satte igang

gjennom Herodes en rasende forfølgelse mot Herren Jesus Kristus straks han var født. Men Gud vaket over barnet. Når Kristuslivet skal fødes frem i oss står satan ferdig til å sluke det op. (Aph. 12) Men i det himmelske i Kristus er fiendene under oss. Gud være lovet! Det er Gud — Kristus — som har med motstanderne å gjøre! «Når fienden kommer som en flod skal Herrens And opprette banner mot ham.» Es. 59, 19 (eng. overs.) Striden er Herrens! La oss ikke ta striden ut av Herrens hender! «Med sine hender skal han stride for det. (5. Mos. 33, 7), og du skal være en hjelp mot hans fiender!» — «Alle mine motstandere er for ditt åsyn!»

«— Ti alle mine veier er for ditt åsyn.» Ps. 119, 168. Hvor godt når sjelen har kommet inn i den hellige vane — å vandre i lyset! Alle veier for Guds åsyn! — Da Spurgeon engang var særlig anglatt av mange motstandere — sa han følgende uodelige setninger: «Mitt liv kan skrives tvers over himlen — jeg har intet å skjule!»

La mennesker anklage, belyve oss og mistenkliggjøre våre hensikter — misforstå oss og baktale oss! Herren — hjertekjenneren — vet om alt. Hvor godt å kunne stille sitt hjerte tilfreds for hans åsyn! 1. Johs. 3, 18-24. La satan og menneskene laste oss, — men må det være for vår gode for i Kristus.» 1. Petr. 3, 16. «Ti alle mine veier er for ditt åsyn!» Da gir han våre veier fasthet. «Om vi snubler — blir vi ikke strakt til jorden — ti Herren holder oss ved hånden.» Ps. 37, 23-24.

O, hvilken forrett å få stå i et personlig samfund med sin Gud! Å la sig lede av ham — borte fra menneskers åsyn, «De oprikte skal bo for ditt åsyn!» Ps. 140, 14.

Med broderhilsen til alle de hellige i adspredelsen.

M. K. Kleppe. Brødre; Bed for oss!

Undertegnede leste broder Kleppes artikkel i «D.G.B.», og tillater jeg mig herved å sende den videre, så flere kan få lese den. Da Rosten er meget kjent innom de kristnes leir, vil vi be red. for «M.R.» gi plass for den så flere får lese den sannhet som er hentet frem av skriften i den. Denne sannhet som er ann. i artikkelen bør enhver leses legge på sitt hjerte. (E3, 52, 1-2.) Den var til glede og velsignelse for

O. Karlsen.

HUSK OSS I BONN Bed for misjonsarbeidet. Hjelp oss å sprede blaðet.

Kvitteringer.

Til Berger Johnsen er videre innkommet: A. F. Moss kr. 10.00. K. Halden kr. 10.00. Ubenevnt, Moss « 40.00

Til Desmond, India. Søsteringen i Bethel, Volda ved fru Molla Heidal kr. 50.00 Inga Moum, Trondheim kr. 15.00 Hjertelig takk. G. Iversen.

Til Karl M. Risvik, Finnmark. Gaver mottatt av undertegnede til evangelist Karl Risviks virke. Fra søsteringen i «Betel» Volda ved fru M. Heidal 25.00

Fra Ruth til de der trenger mest 10.00 Fra Sv. Shvan, Fr.stad 25.00 Fra A. Gjertsen, Bergen 25.00 H. Antonsen til den eldre dame der er fri for sko 10.00 Ditto fra Elisabeth Syvertsen 5.00 K. Larsen til de to fattige gutter 15.00 J. L. Paradis, Bergen 15.00 Telegramanvisning fra ? 10.00 En syk søster, Skoger 5.00 En søster 10.00 Fra brødre og søstre i Vadso 10.00 Fra Joh. Kristiansen, Bygdøy 30.00

Fra en broder og søster i Drammen 30.00 Fra Emma Holmgren, Lenardsfors, Sverige 20.00 Maria Nilsen, Lrjäng, do. 20.00 Johan Johansen Følsby, do 50.00 En søster i Fredrikstad 100.00

Tilsammen ink. kr. 410.00

Troende venner!

Besøk BANK-KAFFEEN (Trygve Gabrielsen) Ploens gt. 2 b II, ved Youngsveit, Oslo. God middag. Kaffe og smørbrød. Rimelige priser.

Se her!

ERINDRINGER av Ida B. Seehuus. En meget god og velsignet bok som alle vil ha utbytte av å lese. Boken koster kr. 1.50 + porto 20 øre.

Kan bestilles i Misjons-Rostens eksped., S. h.

Den frie misjonsvirksomhet

på Betel pr. Skotterud er nu virksomhet igjen etter noen års stillstand. Predikende brødre som ønsker å besøke oss bedes skrive til

Johs. Schulstad eller W. Svan, Magnor st.

hvorfor takkes og kvitteres hjerterligst.

Dessuten er kommet en adresse fra fru Hedvik Antonsen, Slemestad og et par sko fra K. Larsen, Drammen.

Takker hjerteligst. Skal få lov å sende min hjerteligste takk til de enkelte givere som har sendt gaver — både penger og varer for utdeling til de nødlidende i evangelist Karl Risviks virkefelt. (Rørvik er trykkfeil, som nu er rettet).

Disse gaver som er kommet min adresse er overlevert til evangelist Karl Risvik, hvorfor kvitteres i «Misjons-Rosten».

Jeg tør forsikre at disse gaver vil bli utdelt blant de nødlidende uten at Risvik tenker på sig selv. Han har ofret sig helt for Herren og der hvor han ferdes blir det vekkelse.

Gud velsigne hans virke og styrke ham til holde ut. Og Gud lønne dere som har og fremdeles vil huske ham.

Ærbødigst Ekspeditor B. Jakobsen, Skatvik i Senja.

Jesus, den syndfrie.

Av S. H. Lærum. I en liten bok på 64 sider inntegår forfatteren den mening at Jesus hadde «synd i kjødet».

Forfatteren går grundig til verks og belyser emnet fra flere hold. Boken er lettlest og går likt på saken. Den vil leses med utbytte av hvem som helst. Særlig bør slike som står spørrende overfor emnet lese den. Den vil på en god og klar måte vise dem til bibelens lære — den eneste som holder. G. I.

«Glommen» trykkeri, Sarpsborg.

han alle dage skal være med, når de forkynner evangeliet og lærer alt det han har befalt dem. (Matt. 28, 18 fg.) Selv nu, når vi treder inn i det mørkeste avsnitt av kirkens historie, finner vi at dette løfte er sant.

Hele middelalderen gjennom treffer vi også på vekkelse. Den ene bevegelse etter den andre, og den ene vekkelse kraftigere og mere omfattende enn den andre setter inn. De avlaser hverandre, griper inn i hvrandre, og er almindelig over hele kristenheten både i øst og vest.

Disse bevegelser er for det meste frimenighets-bevegelser utenom den herskende pavekirke. De fikk lide meget for sin tro, idet de blir hatet, forfulgt og brent levende, landsforvist og henrettet på alle slags vis, strekt på inkvisisjonens pinenanker, ført frem for paver og bispes, baktalt, beskyldt for alle slags vranglærdommer og alle slags utsevelser. Intet under at man her gjerne vil se ørkenens menighet fra Apenbaringen 12, 6, 13 som tross alt blev opholdt som ved et under gjennom 1260 år.

Disse kristnes litteratur blev ødelagt sammen med deres legemer. Ofte blev det foretatt de rene utryddelseskampanjer for å få tak i de troendes litteratur og bibeloversettelser, som fantes overalt blant dem. Hvad her er foregått i kristendommens navn er rent ut sagt utrolig.

På grunn av alt dette er meget lite overlevet på historiens blader om nådegavens virksomhet blant

disse bevegelser. Altså ikke fordi at de ikke finnes der, men fordi deres historie er utryddet. De mest forbausende ting vil imidlertid sikkert komme for dagen ved den nyere forskning, som er tilbøielig til å se mere nøkternt og sant på disse ting enn de tidligere dogmatisk innstillede forskere i kirakens tjeneste.

Det som vi har mest kjennskap til er vekkelsen innenom den katolske kirke, hvilket vi godt kan kalle «den katolske indremisjonsretning.» Denne er meget ofte påvirket av de frie kretser, iallefall er det det samme ord som er ophavet, likeså den samme ånd. Blant det døde kirkefolk forekommer selvsagt ikke disse gaver, men vi kan sammenligne denne tid med vår egen vekkelsestid, da de sannheter som pinsevekkelsen har forkynt siden iden falt i 1906—7 nu setter sitt preg på vekkelsene innen alle kretser, selv innen kirken og de «kirkelege» foreninger.

Middelalderen er å henregne fra ca. 600 til ca. 1500, da reformasjonstiden bringer omveltninger av så stor betydning at en helt ny tid begynner.

La oss nu først se litt på hvad vi vet om fribevegelserne og deres opplevelse av disse ting.

Det er et faktum at paulikianerne (Asien), bogomillerne (Balkan) og valdenserne (Frankrike, Italia og Tyskland) fra de tidligste tider har utøvet sin virksomhet på nytestamentlig basis.

Gud g

Dette ord er på samme tid gjør ikke forskjell vel ingen som kan sandhet heller ut nok erkjenne at skjell, men Gud g

I versene for stå net: «Trensels og me over hver meg gjør det onde, båså greker; men d fred skal times d gode, både jøde kers.» (9. og 10. v

oss at både rett sin lønn. Det sa Gal. 6, 7: «Far i sig ikke spotte; neske sår får h Dette er ikke sk men til frelse, skal alle åpen domstol for å igjen hvad der ent, efter det s menen godt eller 10.)

Det er derfor oss som er G urett mot noe lide urett. Hv for å domme uoverveiede ger. Ved nøie saken kan vi forholdt sig i vi tenkte, men gjort urett igjen. Det hje de det i god nok bli form ter, men frit gjeldelsen.

skjed fra Gu det ved å h ord. Må Gud vil gi oss d nok i vår år sitt ord leve Jesus at vi Det er her den nye pa ning — at les i oss. Jesu Krist verk, hans har ikke å forlatelse, oppfylle lov sig en un Gud kan kraft til het og sy fallt gang til til å ke, feilen sker kan kristne. bonneem troende «siste ti skal ure men det gjort ur Gud on